

Z historie českého stolního tenisu – 18. Díl

Evropský vrchol poprvé v Praze

Třináct let čekali příznivci stolního tenisu v Československu na další vrcholný podnik. Po mistrovství světa 1963 to bylo jubilejní desáté mistrovství Evropy. Sportovní hala v Holešovicích byla na přehlídku nejlepších hráčů a hráček starého kontinentu skvěle připravena, hrálo se na šestnácti stolech značky Dunlop míčky SuperBarna.

Pořadatelská země mohla do bojů vyslat celkem šestnáct reprezentantů, osm mužů a stejný počet žen. „*Mám radost, že všech šestnáct svěřenců je v dobré formě. Po chřipce se zotavila a trénink zahájila i Blanka Šilhánová,*“ hlásil před šampionátem spokojený šéftrenér František Pivec.

Do soutěží družstev vybral trenér mužů Vladimír Miko trojici Orlowski, Kunz, Turai, reprezentační trenér žen Václav Ostravický spoléhal na Ilonu Uhlíkovou, vedle níž většinou hrál Blanka Šilhánová a připravena byla Miloslava Žižková. Ženskému týmu se vedlo lépe. Muži po porážkách v základní skupině se Sovětským svazem a Švédskem hráli jen o konečné páté místo. Ženy i přes jedno zaváhání proti NSR svoji skupinu vyhrály a měly jistou medaili. V semifinále prohrály těsně se Sovětským svazem a bronz nakonec okořenily výhrou nad Jugoslávií v duelu o třetí místo.

Zápasy soutěží družstev sledovalo 50 tisíc diváků a ještě větší zájem se očekával v soutěžích jednotlivců. Favoritů na titul bylo několik a patřil mezi ně pochopitelně i obhájce titulu Milan Orlowski. Ve čtvrtfinále si snadno poradil se suverénem dosavadního průběhu sezony Kjelem Johanssonem, v semifinále byl už jen krůček od postupu. Za stavu 2:1 a 12:5 proti Francouzi Secretinovi však najednou přišla krize. Orlowski zkazil několik lehkých míčků, dovolil svému soupeři vyrovnat a v rozhodujícím dějství Francouz získal vítězství na svoji stranu. Skvělou formu pak přetavil v mistrovský titul, Orlowski se musel spokojit s bronzem.

Ve dvouhře žen domácí hráčky na medaili nedosáhly, ale v deblových soutěžích byli Čechoslováci pokaždé ve finále. Veliká škoda, že alespoň jedno z nich nedopadlo vítězně. V boji o zlato prohráli postupně Orlowski s Uhlíkovou v mixu, Orlowski s Kunzem ve čtyřhře mužů a také Grofová s Dubinovou ve stejné soutěži žen. Pro mladou Danu Dubinovou to byl patrně největší úspěch v kariéře. Celkově domácí reprezentanti vybojovali pět medailí, škoda, že ani jedna z nich nebyla zlatá.

Další historický milník

Závěr sezony po evropském šampionátu v Praze nabídl několik dílčích úspěchů na mezinárodních turnajích a na domácí scéně vítězství mužů Sparty a žen Vlašimi v extralize. Ilona Uhlíková na prestižním turnaji TOP 12 obsadila skvělé druhé místo za vítěznou Švédkou Hellmannovou.

Na podzim roku 1976 se na mistrovství republiky v Jeseníku neprobojoval obhájce titulu Milan Orlowski ani do finále. Zastavil ho v semifinále Josef Dvořáček. Naopak Ilona Uhlíková si odvezla všechny tři tituly. Ve čtyřhře s Žižkovou a v mixu s Orlowským.

Ze severu Moravy se nejlepší hráči a hráčky přesunuli do Nového Sadu na mezinárodní mistrovství Jugoslávie. Startovala na něm kompletní výprava z Číny, ale prosadili se i čeští zástupci. Nově vytvořená dvojice Milan Orlowski a Maďar Gabor Gergely naznačila svoje možnosti a turnaj ve čtyřhře vyhrála. Orlowski pak společně s Uhlíkovou vybojovali stříbro v mixu a Uhlíková s Dubinovou přidaly bronz v deblu. Hned na následném mistrovství Skandinávie se Orlowski s Gergelym radovali ze stříbra.

Po novém roce v lednu 1977 na mezinárodním mistrovství ČSSR v Bratislavě se nám dařilo jen v soutěži družstev. Orlovski s Kunzem prohráli až ve finále se Švédskem, ženský tým Uhlíková, Šilhánová bral bronz za postup do semifinále.

Přišel únor a v něm Milan Orlovski opět přepsal československou historii. Posedmé startoval na turnaji nejlepších evropských hráčů a hráček TOP 12 a jako první Čech tento turnaj vyhrál. Z deseti zápasů dvakrát prohrál, stejně jako Šurbek a Secretin. O vítězství Orlovského rozhodly lepší vzájemné zápasy. Mimochodem, druhé vítězství zaznamenal v roce 1983 v anglickém Cleverlandu a je doposud jediným českým mužem, který tento turnaj ovládl.

V Birminghamu bez medaile

Vrcholem sezony bylo mistrovství světa v Birminghamu na přelomu března a dubna 1977. Československá výprava byla silná, přesto po dvanácti letech vyšla na šampionátu medailově naprázdno. V soutěžích družstev byli o něco lepší muži, obsadili konečné šesté místo. Ženy skončily desáté.

Soutěže jednotlivců byly pro československé fanoušky zklamáním. Ani silné mezinárodní debly Orlovski – Gergely (skončili ve čtvrtfinále) a Uhlíková – Alexandruová (vypadly v 1. kole) neuspěly. Turnaj ovládli podle očekávání Číňané. Vyhráli obě soutěže družstev a přidali zlato v obou deblech. Neuspěli pouze v singlových soutěžích, které vyhráli Japonec Mitsuru Kohno a Severokorejka Pak Yun Sun. Jediný titul pro evropské země vybojoval francouzský smíšený pár Secretin – Bergeretová.

Na kongresu ITTF se schvalovalo nejen pořadatelství MS 1981, které bylo přiděleno severokorejskému Pchjong-jangu, ale také byly schváleny některé drobné úpravy pravidel. Například československý návrh, podle kterého jsou hráči povinni ukázat rozhodčímu i soupeři pátku před začátkem zápasu. Také byla stanovena maximální možná výška sendvičového potahu na 2 mm. Nebylo to ještě definitivní vítězství směrem k obrovskému množství nových nápadů u používání potahů (například stále ještě neplatilo, že potahy na každé straně rakety musí mít odlišnou barvu), ale každé nové pravidlo v této oblasti bylo ku prospěchu stolního tenisu.

